

כסוי הדם פרק ששי חולין

פה.

עין משפט נר מצוה

יד א מ"י פ"ג מהלכות
מעשה קרבנות ה' ח
ספט ע"ש קפג:
בו ב ד מ"י פ"ד מהל'
שמיטה ה' י סג
ע"ש סד טו"ש י"ד ס'
סד כט ע"פ ז:
הז ה מ"י פ"ה ע"ג ע"ג הלכה
ה:
ז ר מ"י פ"ד ע"ג ע"ג הל' י:

גליון הש"ס

גב' נטר שפיכה שפיכה.
ע"ש לעיל דף ס ע"ג
תוס' ד"ה בשפיכה:
שם למעוטי עוף ממצא.
ע"י תוס' ר"ד קדושין
דף ט ע"ג ד"ה המקדש
בעקלה:

שיטה מקובצת

אבל איכא דרמי ליה
מדדמי ליה. נ"ב ע"י
תוס' מנחות דף ד' ע"א:
ס' הקשה ה"ר אליעזר
ממין. נ"ב ע"י תוס'
בכורות דף ט' ע"ב:

רבינו גרשום

ור"י יוסי לטעמיה דאמר
דראי אשה נמי תקעה כו'.
כלומר ר' יוסי דמיית
קמ"ז ממילה שאין מכסין
דם כיו ביה"ט הוא אויל
לטעמיה דלא מצי למימר
לתקיעת שופר בגבולין
יובית שאין דרחא דוחה
שבת וספיקא דוחה י"ט
ה"י נימא לענין כיו שיחה
ספיקי דוחה י"ט. דהכא
לינין ספק איש ספק אשה
דן הוא שיחה ספק דוחה
י"ט דרחא אשה נמי
תקעה: שכן דוחה שבת
במקדש. גרסי': ראה רבי
דבריו של ר"מ באותו
ואת בנו ושנאו בלשון
נכמים. כלומר השוחט
ונמצאת טרפה השוחט
פרת השחאה כו'. ר"ש
פטר וחכמים מחייבין
א) דוחו ר"מ דבריו של
ר"ש בכסוי הדם ר"מ
מחייב וחכמים פוסרין;
מה התם שחיטה שאינה
ראויה שמה שחיטה.
כלומר שחוטין חוץ שחיטה
שאינה ראויה היא וקרי
ליה שחיטה: גמר מטבח
בחולין צ"א מאי טבח
פרע להן בית השחיטה:
שחיטה ראויה דאמרן
צ"א מאי טבח
כלומר היכא מחייב בכסוי
בשחיטה שראויה לאכילה
דכתיב אשר יאכל:

מה צ"ל שכן אינה נוגעת בבימות. ואם תאמר כיון
שאין הפירכה מעין ק"ו שחלו בדחייה נשים הפירכה בתוך
הק"ו כמו בצ"ל החגל (צ"ק דף ד): דעבי למילף שיהא קרן צרשות
הניזק משלם נזק שלם משן ורגל ולא פרכינן מה לשן ורגל שכן היקור
מזוי משום שאין הפירכה מעין ק"ו

הוא מתשלומין וי"ל דהתם סברא
בעלמא היא אבל חומרה וקולא
דכתיבה כמו שאינה נוגעת בלילות
כדמיים דהכא פרכינן א"ע"ג ללא הוי
מעין ק"ו וכן צפרק קמח דוחים
(דף י). דיליף שוחט ע"מ לזרוק שלא
לשמו פסול מק"ו שוחט על מנת
לזרוק חוץ לזמנו ופריך מה לחון
לזמנו שכן בכרת:

נשים סומכות רשות. היינו
צחקפוי ידא כדאמר באין
דורשין (מגילה דף טו): אבל בכל כמה
מורה רבי יוסי דלסכור ומימייה הכא כי
הכי דשרי רבי יוסי לסמוך לנשים
צחקפוי ידא א"ע"ג נדראה כעבודה
צקדשים ה"ג תקיעה דליכא אלא
איסורא דרענן שרי רבי יוסי צנשים:
דנין שחיטה משחיטה ואין דנין
שחיטה ממביחה.

הר"ר נתן דגני תשלומי ד' ו' (צ"ק
דף ע"ה). מחייבי רענן צשחיטה שאינה
ראויה כגון שחט צצנת או לעבודת
כוכבים צנוצת ע"י אחר וצשוחט
ונמאלת טרפה והתם הוה ליה ללימף
טעימה מטעימה דוטצחו כתיב וי"ל
דתס דנין טעימה בעצירה משחיטה
לעצירה ואין דנין טעימה לעצירה
מטעימה דהיתר והכא אינטריך למימר
דנין שחיטה משחיטה אפי' אס נמאלת
הראשונה טרפה דהוי שחיטה היתר
אלא אס נמאלת השנייה טרפה שהיא
שחיטה עצירה לא היה צריך לטעמא
דשחיטה משחיטה א"י"ל דנין דבר
הנאמר צסיני ומכר הנאמר צסיני
ולא מטבוט טבח והכא שלא נאמר
צסיני וא"ע"ג דהוי טעימה מטעימה
והכא נמי מלי לשנויי הכי אלא דבלאו
הכי משני ספי"ר (ה) ווא"ת דצריש פ"צ
דיצמות (דף י): אמרין דנין אחים
מאחים ואין דנין אחים מאחין א"ע"ג
דאחים דבני יעקב לא נאמר צסיני
וי"ל דכיון דליפינן הכא דשמה שחיטה
תו אית לן למימר בכל דוכתי דשמה
שחיטה וליכא למימר דלדכרעה נילף
כיון דאיכא למימר הכי ואיכא למימר
הכי אית לן למימר דנין דבר הנאמר
צסיני מדבר הנאמר צסיני אבל אי

אלא ספק איש ספק אשה ורבי יוסי לטעמיה
דאמר אשה וראית נמי תקעה (ד) דתניא
בני ישראל סומכין ולא בנות ישראל
סומכות רבי יוסי ורבי שמעון אומרים
נשים סומכות רשות אמר רבינא ולמאי
דקאמרי רבנן נמי אית ליה פירכא מה
לתקוע וטומטום דפקק הוא דוחה
אית ליה פירכא למדקה שלהס: מה
לפקיעט שופר שכן ודאה דוחה צפת
צמקדש. לפיכך ספיקה דוחה יוס
טוב צגבולין: האמר צכסוי. שאין
ולאו דוחה צצנת כלל: הא צשאר ילי
נהגא. צתמיה: **מתנ"י** חיה
ועוף צנסקלין. כגון שרצבו ונגמר
דינן ושאטון: וצכסוי פוטרין. דשחיטה
שאינה ראויה לא שמה שחיטה וא"ע"ג
דצכסוי שפיכה כתיבה אפילו הכי
אשר יאכל כתיב. וטעמיה דרבי מאיר
מפרש צגמרא: **נב"ל** ראה רבי
דבריו על רבי מאיר צזאוס ואס צנו.
דשחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה
לחיינו: **ושאה צנשון חכמים**. כדתן
צה (לעיל דף פ"ה): רבי שמעון פוטל
וצכסוי מחייבין וצכסוי תנן ר' מאיר
מחייב וצכסוי פוטרין. ולקמיה מפרש
ואזיל מאי שנא דראה אלו כאן ואלו
כאן: **מה להנן שחיטה ראויה**. כדכתיב
(צזלשת מנ) כי אחי יאכלו: **ושצ הכהן**
וצה כהן. צנגעי צצמס כתיב וילפינן
מניה גזירה שז צצתרת כהניס) נאמר
ושצ הכהן ונאמר וצה הכהן מה
ציצה חולץ וקולה וטח ונתן לו צצוע
אף ציאה כו' וכצר פירשמה יפה
צצירובין (ב) צצילד מעצרין) (דף נ"ה):
צשחטי חוץ כתיב (ויקרא י) דס שפך:

אלא ספק איש ספק אשה ורבי יוסי לטעמיה
דאמר אשה וראית נמי תקעה (ד) דתניא
בני ישראל סומכין ולא בנות ישראל
סומכות רבי יוסי ורבי שמעון אומרים
נשים סומכות רשות אמר רבינא ולמאי
דקאמרי רבנן נמי אית ליה פירכא מה
לתקוע וטומטום דפקק הוא דוחה
אית ליה פירכא למדקה שלהס: מה
לפקיעט שופר שכן ודאה דוחה צפת
צמקדש. לפיכך ספיקה דוחה יוס
טוב צגבולין: האמר צכסוי. שאין
ולאו דוחה צצנת כלל: הא צשאר ילי
נהגא. צתמיה: **מתנ"י** חיה
ועוף צנסקלין. כגון שרצבו ונגמר
דינן ושאטון: וצכסוי פוטרין. דשחיטה
שאינה ראויה לא שמה שחיטה וא"ע"ג
דצכסוי שפיכה כתיבה אפילו הכי
אשר יאכל כתיב. וטעמיה דרבי מאיר
מפרש צגמרא: **נב"ל** ראה רבי
דבריו על רבי מאיר צזאוס ואס צנו.
דשחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה
לחיינו: **ושאה צנשון חכמים**. כדתן
צה (לעיל דף פ"ה): רבי שמעון פוטל
וצכסוי מחייבין וצכסוי תנן ר' מאיר
מחייב וצכסוי פוטרין. ולקמיה מפרש
ואזיל מאי שנא דראה אלו כאן ואלו
כאן: **מה להנן שחיטה ראויה**. כדכתיב
(צזלשת מנ) כי אחי יאכלו: **ושצ הכהן**
וצה כהן. צנגעי צצמס כתיב וילפינן
מניה גזירה שז צצתרת כהניס) נאמר
ושצ הכהן ונאמר וצה הכהן מה
ציצה חולץ וקולה וטח ונתן לו צצוע
אף ציאה כו' וכצר פירשמה יפה
צצירובין (ב) צצילד מעצרין) (דף נ"ה):
צשחטי חוץ כתיב (ויקרא י) דס שפך:

אלא ספק איש ספק אשה ורבי יוסי לטעמיה
דאמר אשה וראית נמי תקעה (ד) דתניא
בני ישראל סומכין ולא בנות ישראל
סומכות רבי יוסי ורבי שמעון אומרים
נשים סומכות רשות אמר רבינא ולמאי
דקאמרי רבנן נמי אית ליה פירכא מה
לתקוע וטומטום דפקק הוא דוחה
אית ליה פירכא למדקה שלהס: מה
לפקיעט שופר שכן ודאה דוחה צפת
צמקדש. לפיכך ספיקה דוחה יוס
טוב צגבולין: האמר צכסוי. שאין
ולאו דוחה צצנת כלל: הא צשאר ילי
נהגא. צתמיה: **מתנ"י** חיה
ועוף צנסקלין. כגון שרצבו ונגמר
דינן ושאטון: וצכסוי פוטרין. דשחיטה
שאינה ראויה לא שמה שחיטה וא"ע"ג
דצכסוי שפיכה כתיבה אפילו הכי
אשר יאכל כתיב. וטעמיה דרבי מאיר
מפרש צגמרא: **נב"ל** ראה רבי
דבריו על רבי מאיר צזאוס ואס צנו.
דשחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה
לחיינו: **ושאה צנשון חכמים**. כדתן
צה (לעיל דף פ"ה): רבי שמעון פוטל
וצכסוי מחייבין וצכסוי תנן ר' מאיר
מחייב וצכסוי פוטרין. ולקמיה מפרש
ואזיל מאי שנא דראה אלו כאן ואלו
כאן: **מה להנן שחיטה ראויה**. כדכתיב
(צזלשת מנ) כי אחי יאכלו: **ושצ הכהן**
וצה כהן. צנגעי צצמס כתיב וילפינן
מניה גזירה שז צצתרת כהניס) נאמר
ושצ הכהן ונאמר וצה הכהן מה
ציצה חולץ וקולה וטח ונתן לו צצוע
אף ציאה כו' וכצר פירשמה יפה
צצירובין (ב) צצילד מעצרין) (דף נ"ה):
צשחטי חוץ כתיב (ויקרא י) דס שפך:

מוסף רש"י

והנבלה בידו. שלא
מעט (יעיר יב) כגון
על ידי פנימת סכין לו
שהיה או דרכה (יעיר
י). והנהדר. מעט, וכוון
מחיה שקועה לאלוה
מחיה ועד הטה (סס).
ומעקר. סימנין וצמיה
קלי לטעונה כתיב כגון
צני ואל (סס). פטור
מלכות. כתיב אפר
יאכל ושפן וספה צזלו
לאחלה הכתוב מדבר,
ואפילו מאן דמחייב כפי
צשוחט ומנאלת ספיח
הכא מורה דשחיטה מיהא
ענין. דגמר דשפיכה
שפיכה משחטי חוץ
והתם שחיטה כתיב (סס).
דשחיטה שאינה ראויה.
לאחלה האויל וצשחטה
סהלפתה שמה שחיטה (ב"ק
ק). זו היא שחיבה זו
היא ביאה. לזון גזירה
שז זה מה (יוטא ב)
כחוב יב) כלומר לפינן
גזירה שז משה צלמה
כמו דהוי מרוייה שיה
או מרוייה ציה (נה
בב) דא"ע"ג דלא למו
קרי ליה להדין חוץ מרוייה
צצית סה משחטי דינין
צז מויה שז (יבמות ד)
וכע"ז מנחות ד. ונ"י שחי'
צרתיו נה. בארכות.

א) ואלה דבריו של ר"ש
צכסוי הדם ומני ממני ר"מ
יכ).